

**ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
(ΠΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙ)**

Ενώπιον: Α. Λουκά Ε.Δ

Αρ. Υπόθεσης: 2259/2019

Αστυνομικού Διευθυντή Αμμοχώστου

v.



Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 08/10/2020

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Κατηγορούσα Αρχή : κα. Χατζήμιχαηλ

Για Κατηγορούμενο: κ. Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενος παρών.

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος παραδέχθηκε την μοναδική κατηγορία επί του κατηγορητηρίου, ήτοι την άρνηση παροχής να δώσει δείγμα για εξέταση όταν του ζητήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 11 (Γ) (7) του περί Οδικής Ασφάλειας Νόμου 174/1986(στο εξής ο «Νόμος»).

Στην παρούσα υπόθεση και με την συγκατάθεση της Κατηγορούσας Αρχής, ελήφθησαν υπόψη, δυνάμει του άρθρου 81 του κεφαλαίου 155 ακόμα 3 υποθέσεις.

- Η 2611/2019, στην οποία ο Κατηγορούμενος κατηγορήθηκε και παραδέχτηκε την επικίνδυνη κατάσταση εξαρτημάτων μηχανοκίνητου οχήματος του, την οδήγηση χωρίς σιγαστήρα ή άλλη συσκευή μείωσης του θορύβου, ενώ το μετέτρεψε χωρίς άδεια του Εφόρου και είχε προσθέσει προφυλακτήρα, ότι στο όχημα του είχε υάλινα παράθυρα με περιορισμένη ορατότητα και ότι το οδηγούσε επικίνδυνα. Ο επίδικος

χρόνος της υπόθεσης αυτής είναι ο ίδιος με την παρούσα, κύρια, υπόθεση.

- Η 3878/2020, στην οποία κατηγορείται για χρήση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς πιστοποιητικό ασφάλειας, άδεια οδήγησης, πινακίδες που να συνιστούν διακριτικά σημεία της ταυτότητας του, ενώ ήταν ακινητοποιημένο και χωρίς να έχει την συγκατάθεση του ιδιοκτήτη και
- Η 1635/2020, στην οποία κατηγορείται για χρήση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς πιστοποιητικό ασφάλειας.

Η κατηγορούσα αρχή εκθέτοντας τα γεγονότα της υπόθεσης ανέφερε ότι ο Κατηγορούμενος αρνήθηκε την προκαταρκτική εξέταση για νάρκοτεστ. Κατά την έρευνα στο αυτοκίνητο του βρέθηκαν ναρκωτικά στην κατοχή του Κατηγορούμενου. Δεν έχει προηγούμενες καταδίκες, πλην της υπόθεσης 4659/2019, όπου του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 24 μηνών για κατοχή με σκοπό την προμήθεια των ναρκωτικών που βρέθηκαν στην κατοχή του, κατά τον έλεγχο που έλαβε χώρα για την παρούσα υπόθεση.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του Κατηγορουμένου, στην ικανή αγόρευση του, ανέφερε ότι η παρούσα και οι λοιπές υποθέσεις που λήφθηκαν υπόψη θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη στην 4659/2019. Προς τούτο ζήτησε η ποινή να μην είναι διαδοχική αλλά να συντρέχει. Ζητήθηκε επίσης διάταγμα επιστροφής του αυτοκινήτου του Κατηγορούμενου, το οποίο κρατείτο για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης.

Σε σχέση με τις προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορουμένου, αναφέρθηκε ότι είναι διαζευγμένος με 3 κόρες, με τις οποίες έχει άριστες σχέσεις. Εργαζόταν πριν την φυλάκιση του ως μεταφορέας επίπλων. Έχει χρέη ύψους 110.000 Ευρώ. Ο πατέρας του είναι άρρωστος, πάσχει από νεανικό διαβήτη τύπου 1 και η μητέρα του πάσχει από καρδιακά προβλήματα. Ο Κατηγορούμενος διαμένει μαζί τους για να τους φροντίζει.

Μια ιδιαίτερη πτυχή των προσωπικών περιστάσεων του Κατηγορουμένου είναι η χρήση κάνναβης αλλά και «σκληρών» ναρκωτικών από το 2010. Αυτό

προέκυψε ως αποκύημα του γεγονότος ότι έχασε, λόγω συνδρόμου, τέκνο του εκείνη την χρονιά, με αποτέλεσμα να υποστεί κατάθλιψη. Παρά ταύτα εντάχθηκε σε πρόγραμμα απεξάρτησης και ως δεικνύεται από Ιατρική Βεβαίωση (Τεκμήριο Β) που προσκομίστηκε από την υπεράσπιση, η αρμόδια ψυχίατρος δηλώνει ότι ο Κατηγορούμενος «διατηρεί κίνητρα διακοπής της χρήσης και είναι πρόθυμος να συνεργαστεί για σκοπούς απεξάρτησης.»

Το επίδικο αδίκημα προστέθηκε με πρόσφατη τροποποίηση του Νόμου. Συγκεκριμένα το άρθρο 11 (Γ) (7) αναφέρει ότι:

«Πρόσωπο το οποίο αρνείται ή αποφεύγει να μεταβεί με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (5) στον καθοριζόμενο αστυνομικό σταθμό ή αρνείται ή αποφεύγει με οποιοδήποτε τρόπο να δώσει δείγμα σάλιου για προκαταρκτική ή εργαστηριακή εξέταση όταν αυτό του ζητηθεί με βάση τις διατάξεις του παρόντος άρθρου διαπράττει ποινικό αδίκημα»

Η απαξία του εν λόγω αδικήματος δεν έγκειται μόνο στην ευρύτερη απαγόρευση οδήγησης υπό την επήρεια ναρκωτικών αλλά και στην ίδια την άρνηση εξέτασης ως προς τούτο. Στην άρνηση της εξέτασης σε σχέση με ίσως το σοβαρότερο αδίκημα του Νόμου. Και όλα αυτά ενώ έχει πλειστάκις τονιστεί η ανάγκη αντιμετώπισης της εξάρσης των τροχαίων δυστυχημάτων και ατυχημάτων. Στην περίπτωση του Κατηγορούμενου, δε, λαμβάνονται υπόψη και μια σειρά από άλλα τροχαία αδικήματα τα οποία αφενός διαταράζουν την έννομη τάξη και αφετέρου διακινδυνεύουν την ζωή ή την υγεία τρίτων αλλά και του ίδιου. Τέτοιες οδικές συμπεριφορές πρέπει να αντιμετωπίζονται με αυστηρότητα, λόγω της ποσότητας τους αλλά και της σοβαρότητας που τους δίδει ο Νόμος. Αξίζει μόνο να αναφερθεί ότι το άρθρο 11Ζ προβλέπει ποινές: «φυλάκισης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες πεντακόσια ευρώ (€3.500) ή σε στέρηση της ικανότητάς του να κατέχει ή να λαμβάνει άδεια οδήγησης για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) χρόνια ή σε όλες ή σε οποιαδήποτε ή σε οποιεσδήποτε από τις πιο πάνω ποινές.»

Λαμβάνω υπόψη όλα όσα έχουν αναφερθεί, την άμεση παραδοχή του κατηγορούμενου, τις προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές του περιστάσεις, όπως αυτές διαφαίνονται από την αγόρευση του συνηγόρου του. Όλοι οι πιο πάνω παράγοντες όμως, θα επηρεάσουν το εύρος της ποινής αλλά δεν μπορούν να επηρεάσουν το είδος της ποινής που δεν μπορεί να είναι άλλη από τη στέρηση της ελευθερίας. Επιδεικνύοντας κάθε δυνατή επιείκεια, επιβάλλω στον κατηγορούμενο στη κατηγορία που αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης 80 ημερών.

Στρέφομαι τώρα στην εισήγηση του κ. Πολυχρόνη για συντρέχουσα έκτιση της ποινής του κατηγορουμένου με τις ποινές που επιβλήθηκαν στην 4659/2019. Στην υπόθεση Χριστοφόρου ν. Αστυνομίας (2004) 2 ΑΑΔ 443, καθορίζονται οι σχετικές αρχές σε σχέση με το θέμα. Ιδιαίτερη βαρύτητα, για τους σκοπούς της παρούσας, έχει ότι η αρχή της συνολικότητας της ποινής επεκτείνεται πέραν της περίπτωσης διαδοχικών ποινών που επιβάλλονται από το ίδιο δικαστήριο την ίδια ώρα στην ίδια ή σε διαφορετικές υποθέσεις και καλύπτει περιπτώσεις όπως η προκειμένη στην οποία οι ποινές επιβάλλονται από διαφορετικό δικαστήριο σε διαφορετικό χρόνο και σε διαφορετικές υποθέσεις.

Όπως μάλιστα τέθηκε στην Χριστοφόρου, πιο πάνω, η αρχή αυτή δεν περιορίζεται σε αδικήματα που είναι όμοια ή σχετίζονται μεταξύ τους ως μέρος μίας ενιαίας ενέργειας. Αυτό εφαρμόστηκε και στην σχετικά πρόσφατη Χατζιήκκος ν Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 352/2018, 19/7/2019, όπου υπόθεση, η οποία αφορούσε παρέμβαση σε δικαστική διαδικασία δεν λήφθηκε υπόψη σε υπόθεση αδικήματα της κακόβουλης ζημιάς και νομιμοποίησης εσόδων. Το Εφετείο αναλύοντας τις σχετικές αρχές διαφοροποίησε την πρωτόδικη απόφαση ώστε οι επιβληθείσες ποινές να συντρέχουν.

Τα κριτήρια με τα οποία κρίνεται η επιβολή συντρεχουσών ή διαδοχικών ποινών σε αυτού του είδους περιπτώσεις αναλύθηκαν στην Παραρέ Μιχάλης ν. Αστυνομίας (2013) 2 ΑΑΔ 257, ως ακολούθως:

«Έπεται ότι η διαδοχικότητα της έκτισης της ποινής που είναι η συνήθης διαταγή με βάση το άρθρο 117(2) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, (δείτε *Pikis: Sentencing in Cyprus*, 2η Έκδ. σελ. 93 και Σάββας Χριστοφόρου ν. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 443), πρέπει να ιδωθεί ως προς τον τρόπο άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, την οποία το Δικαστήριο διατηρεί υπό το φως των καταληκτικών λέξεων του εδαφίου (2), σε συνάρτηση με την αρχή της αναλογικότητας και της συνολικότητας της ποινής. Η αρχή αυτή λαμβάνει υπόψη το μη υπέρμετρο ή δυσανάλογο της ποινής ως προς τη συνολική ποινική ευθύνη ενός προσώπου, (Χριστοφόρου ν. Αστυνομίας - ανωτέρω -, Θεοδώρου ν. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. αρ. 72/2010, ημερ. 19.9.2011 και Κέρκης ν. Δημοκρατίας (2010) 2 Α.Α.Δ. 433). Και περαιτέρω δεν πρέπει φραστική και μόνο σημασία να αποδίδεται από το Δικαστήριο στην αποτίμηση και τη σημασία των όλων προσωπικών συνθηκών ενός κατηγορούμενου, ακόμη και για αδικήματα σχετιζόμενα με ναρκωτικές ουσίες, (*Abe ν. Δημοκρατίας* (2008) 2 Α.Α.Δ. 211).

Όλα τα πιο πάνω στοιχεία και δεδομένα της υπόθεσης, (καθυστέρηση στην ποινική δίωξη, νεαρά ηλικία του εφεσεϊόντος, η ελάχιστη ποσότητα της ναρκωτικής ουσίας προορισμένης για δική του χρήση, η δυνατότητα να είχε η παρούσα υπόθεση ληφθεί υπόψη στην προηγηθείσα καταδίκη του από το Κακουργιοδικείο), δικαιολογούσαν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστηρίου προς την αντίθετη κατεύθυνση, παρά τη διαφορετικότητα των αδικημάτων. Η άσκηση επιβολής ποινής εμπεριέχει ένα εύρος κινήσεων, ανάλογα με τα δεδομένα της κάθε υπόθεσης, άλλως θα αποτελούσε, όπως λέχθηκε στην Τσιάκκα κ.ά. ν. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. αρ. 42/10 και 43/10, ημερ. 14.7.2011, «μια μηχανιστική άσκηση, χωρίς περιθώριο ευλυγισίας.»

Με βάση τα πιο πάνω, ειδικότερα την αρχή της αναλογικότητας και της συνολικότητας και λαμβάνοντας υπόψη ότι:

1. Ο έλεγχος στο όχημα του Κατηγορουμένου που οδήγησε στην εύρεση ναρκωτικών ουσιών είναι που έφερε την παραδοχή και καταδίκη του

στην υπόθεση 4659/2019. Άρα ο επίδικος χρόνος είναι ο ίδιος στις δύο υποθέσεις και τα σχετικά γεγονότα συνδέονται άρρηκτα.

2. Το γεγονός ότι η ενώπιον μου διαδικασία της παραδοχής και του μετριασμού της ποινής του κατηγορουμένου έγινε την ίδια μέρα με την επιβολή της ποινής στην ως άνω υπόθεση. Επομένως υπήρχε η δυνατότητα η παρούσα υπόθεση να ληφθεί υπόψη στην προηγηθείσα καταδίκη του και
3. Τις ιδιαίτερες προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορουμένου και ιδιαίτερα το γεγονός ότι βρίσκεται στην διαδικασία αντιμετώπισης της λαίλαπας των ναρκωτικών.

Κρίνω ότι η πιο πάνω ποινή φυλάκισης θα πρέπει να συντρέχει με την ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στην υπόθεση 4659/2019.

Περαιτέρω η ποινή της στέρησης της άδειας οδηγού βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, αποτελεί μέρος της συνολικής ποινής και πρέπει να δικαιολογείται με βάση τις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής¹. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αφενός τα γεγονότα που προσδιορίζουν τη σοβαρότητα του αδικήματος και αφετέρου οι προσωπικές συνθήκες του παραβάτη, για να διαπιστωθεί αν δικαιολογείται η αποστέρηση της άδειας του και η χρονική διάρκεια της αποστέρησης (βλ. μεταξύ άλλων, Ελ. Ελευθερίου ν. Αστυνομίας (1992) 2 ΑΑΔ 300).

Όπως αναφέρθηκε στην Ευθυμίου ν. Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 327, 329:

«Σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου υποστηρίζεται ότι οποτεδήποτε κατηγορούμενος καταδικάζεται σε φυλάκιση για τροχαίο αδίκημα, και ταυτόχρονα κρίνεται αναγκαία η στέρηση της άδειας οδήγησης, η διάρκεια της στέρησης συνεκτιμάται με την ανάγκη για παροχή λογικής ευχέρειας στον καταδικασθέντα για επαναδραστηριοποίηση. Συνεπώς, οποτεδήποτε η άδεια

¹«Disqualification constitutes part of the sentence and must, like every species of punishment, be warranted by the facts of the case and the personal circumstances of the accused”Sentencing in Cyprus, 2nd Edition τουκ. Γ.Μ. Πική, σηνσελ. 231

οδηγού είναι αναγκαία για την απασχόληση του κατηγορουμένου, η στέρηση της πρέπει, είτε να συμπίπτει είτε να μη είναι πολύ μακρύτερη σε χρονική διάρκεια από το χρόνο της αποφυλάκισης του.»

Στην παρούσα υπόθεση δεν εκτέθηκε κανένας λόγος που να δικαιολογεί την μη στέρηση της άδειας του Κατηγορουμένου. Είναι εις γνώση του Δικαστηρίου η ανάγκη επαναδραστηριοποίησης του. Πρώτιστος, άλλωστε, σκοπός πρέπει να είναι η απεξάρτηση του και με αυτό τον τρόπο η επανένταξη του στην κοινωνία ως ισότιμο μέλος, μακριά από παραβατικές συμπεριφορές. Παρόλα αυτά λαμβάνονται υπόψη στην παρούσα πλήθος κατηγοριών σε σχέση με τροχαία αδικήματα, τα οποία επιβάλλουν, κατά την άποψη μου, τέτοιου είδους ποινή. Έχοντας τα πιο πάνω κατά νουν, ο κατηγορούμενος στερείται του δικαιώματος να κατέχει και να λαμβάνει άδεια οδήγησης για περίοδο 90 ημερών.

Ο χαρακτήρας της ποινής της αποστέρησης της άδειας οδήγησης θα πρέπει να διαφυλάσσεται και από τα ιδιαίτερα γεγονότα της υπόθεσης. Δηλαδή μια πτυχή της ποινής αυτής είναι το να κρατήσει μακριά από τους δρόμους ένα κατ' επανάληψη παραβάτη και μια άλλη να αποθαρρύνει, να αποτρέψει μελλοντικούς παραβάτες². Στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει θεσμοθετηθεί η αυτόματη αύξηση της περιόδου αποστέρησης της άδειας οδήγησης, για να μην συμπίπτει με ποινή φυλάκισης και άρα να χάνει της ουσία της³. Αυτό δεν αντιστρατεύεται άλλωστε και την προαναφερόμενη αρχή της συνολικότητας, αφού η επιβολή της ποινής στέρησης της άδειας οδηγού διαδοχικά με αυτή της φυλάκισης, επ' ουδενί δεν καθίσταται υπερβολική. Τουναντίον διασφαλίζει την επίτευξη του σκοπού που κάθε μια από αυτές υπηρετεί. Με βάση τα πιο πάνω αποφασίζεται όπως η έκτιση της ποινής της στέρησης της άδειας οδηγού, αρχίσει μετά την αποφυλάκιση του Κατηγορουμένου.

Σχετικά με το αίτημα για επιστροφή του αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας του Κατηγορουμένου με αριθμούς εγγραφής ΚΥΚ 583, ελέω και της έλλειψης

² Η επιβολή ποινών στην Κύπρο: Ποινολογικές πτυχές, αρχές και Νομολογία, Καπαρδής, Σολομωνίδης, Στεφάνου, σελ. 25-29

³ Blackstone's, Criminal Practice, 2020, Supplement 1, p. SG 10-184, Section 35a Criminal Justice and Courts Act, 2015.

ένστασης από την Κατηγορούσα Αρχή, αυτό γίνεται αποδεκτό. Επομένως εκδίδεται διάταγμα για επιστροφή του ως άνω περιγραφόμενου οχήματος.

Συμπερασματικά, επιβάλλονται στην κατηγορία που αντιμετωπίζει ο Κατηγορούμενος ποινές:

1. Φυλάκισης 80 ημερών, η οποία θα συντρέχει με την ποινή φυλάκισης στην υπόθεση 4659/2019,
2. Στέρηση της άδειας οδηγού του κατηγορούμενου για περίοδο 90 ημερών, αφού αυτός αποφυλακιστεί, δηλαδή διαδοχικά με την ποινή φυλάκισης του και
3. Εκδίδεται διάταγμα επιστροφή του αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας του Κατηγορούμενου με αριθμούς εγγραφής [REDACTED].

Οι υποθέσεις με αρ. 2611/19, 3778/20 και 1635/20 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου λήφθηκαν υπόψη.

(Υπ.).....

A. Λουκά Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής